

**МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ**

Мінагрополітики

вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001
тел. 226-25-39, факс 278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
код ЄДРПОУ 37471967
e-mail: info@minagro.gov.ua

**MINISTRY
OF AGRARIAN POLICY AND
FOOD OF UKRAINE**

Minagropolicy

24, Khreshchatyk str., Kyiv 01001
tel. +380-44/226-25-39
fax +380-44/278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
e-mail: info@minagro.gov.ua

21.04.2017 № 37-60-7/10666

На № _____ від _____

**Державна регуляторна служба
України**

*Щодо опрацювання та погодження
проекту Закону України
центральною виконавчою владою*

У зв'язку з необхідністю впровадження заходів для забезпечення біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні, відповідно до статей 6, 7 Закону України "Про ветеринарну медицину" Міністерством аграрної політики та продовольства України розроблено проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні" (далі – проект Закону України).

Просимо опрацювати та погодити проект Закону України, що додається, протягом трьох робочих днів.

- Додаток:
1. Проект Закону України на 11 арк.
  2. Пояснювальна записка на 4 арк.
  3. Порівняльна таблиця на 36 арк.
  4. Аналіз регуляторного впливу на __ арк.
  5. Копія повідомлення про оприлюднення на 1 арк.

Перший заступник Міністра

Максим МАРТИНЮК

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 107 викласти в такій редакції:

«Стаття 107. Порушення правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог

Порушення правил щодо забезпечення прийняттого рівня біобезпеки, карантину тварин, інших ветеринарно-санітарних вимог, передбачених Законом України "Про ветеринарну медицину", іншими актами законодавства, а також невиконання рішень Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України та місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій, рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з епізоотіями, наказів, розпоряджень, приписів про обов'язкові до виконання ветеринарно-санітарні заходи, виданих державними інспекторами ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, –

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятнадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання, інших посадових осіб – у розмірі від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) у статті 107²:

у частині першій:

абзац третій викласти в такій редакції:

«переміщення/транспортування неідентифікованих тварин»;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«утримання в господарстві, здійснення продажу, проведення виставок і штучного осіменіння неідентифікованих та незареєстрованих тварин відповідно до закону»;

в абзаці восьмому слова «від трьох до п'яти» замінити словами «від п'ятнадцяти до двадцяти п'яти», слова «уповноважених осіб – від п'яти до десяти» – словами «посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від двадцяти п'яти до п'ятдесяти»;

доповнити статтю після частини першої частиною такого змісту:

«Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

У зв'язку з цим, частини другу – четверту вважати відповідно частинами третьою – п'ятою;

у частинах третій, четвертій слова «від десяти до п'ятнадцяти» замінити словами «від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Дії, передбачені частинами третьою, четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на уповноважених осіб від сімдесяти п'яти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

доповнити статтю двома частинами такого змісту:

«Невиконання розпоряджень (законних вимог) уповноважених органів та осіб про усунення фактів порушень у сфері ідентифікації та реєстрації тварин, створення уповноваженій особі перешкод у здійсненні контролю і нагляду за дотриманням вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною шостою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке порушення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на

фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) доповнити Кодекс статтею 107³ такого змісту:

«Стаття 107³. Порухення вимог законодавства щодо забою тварин

Порухення вимог законодавства щодо обсягів забою тварин не на бойні, яка має експлуатаційний дозвіл, реалізації харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою, –

тягне за собою накладення штрафу на громадян – у розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із конфіскацією таких харчових продуктів»;

4) у статті 221 слова і цифри «статтями 106-2, 107-1» замінити словами і цифрами «статтями 106-2, 107, 107-1, частинами першою (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин), другою – сьомою статті 107-2, статтею 107-3»;

5) статтю 238 викласти в такій редакції:

«Стаття 238. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин (частина перша статті 107-2, крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з переміщенням/транспортуванням неідентифікованих тварин).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладають адміністративні стягнення:

1) Головний державний інспектор ветеринарної медицини України та його заступники, головні державні інспектори ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, на державному кордоні і транспорті та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, головні державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на державному кордоні і транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини на державному кордоні і транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів, районів у містах;

2) завідуючі лабораторіями ветеринарно-санітарної експертизи на ринках»;

б) у пункті 1 частини першої статті 255:

абзац другий після слова і цифр «стаття 106-2» доповнити словами і цифрами «частини перша, друга статті 107-2 (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин);

в абзаці шістнадцятому слова і цифри «уповноважених підрозділів ветеринарної міліції (статті 42-1, 42-2, 107, 166-22, 188-22)» замінити словами і цифрами «(статті 42-1, 42-2, 107, 107-2 (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин), статті 107-3, 166-22, 188-22)»;

2. У Законі України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 132; 2010 р., № 10, ст.108, 2014, № 6-7, ст.80):

1) в абзаці вісімнадцятому частини першої статті 1 слова «(відстріл та відлов)» замінити словами «(відстріл та відлов, у тому числі шляхом повної депопуляції)»;

2) доповнити статтю 18 частиною такого змісту:

«У разі прийняття згідно з Законом України «Про ветеринарну медицину» Державною протиепізоотичною комісією при Кабінеті Міністрів України, відповідною місцевою державною протиепізоотичною комісією рішення про регулювання чисельності диких тварин ліміти на добування відповідних тварин не застосовуються».

3. У статті 17-2 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 49, ст.527; 2009 р., № 43, ст.638; 2014 р., № 6-7, ст.80):

1) пункт 17-2.4 доповнити перед першим реченням реченням такого змісту:

«Державна підтримка виробників продукції тваринництва передбачає компенсацію та/або відшкодування вартості сільськогосподарських тварин та свійської птиці з метою відновлення виробництва після проведення заходів стемпінг-ауту відповідно до Закону України «Про ветеринарну медицину»;

2) в останньому реченні статті слова «постановами Кабінету Міністрів України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

4. У Законі України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53 із наступними змінами):

1) у статті 1:

доповнити статтю після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«біобезпека – комплекс управлінських та інших заходів, розроблених для зниження ризику занесення, укорінення та розповсюдження хвороб тварин, збудників інфекційних або паразитарних хвороб до тваринної популяції, в межах тваринної популяції або з такої популяції».

У зв'язку з цим, абзаци шостий – сто тридцять перший вважати відповідно абзацами сьомим – сто тридцять другим;

абзаци одинадцятий, тринадцятий, шістнадцятий викласти відповідно в такій редакції:

«ветеринарні імунологічні засоби – ветеринарні лікарські засоби, що призначені для введення тваринам з метою формування активного чи пасивного імунітету або діагностування стану імунітету»;

«ветеринарні лікарські засоби – будь-які речовини або поєднання речовин, що мають властивість лікувати чи попереджувати хвороби тварин, або будь-які речовини або поєднання речовин, що можуть бути використані для тварин або введені тваринам з метою відновлення, корекції чи зміни фізіологічних функцій унаслідок фармакологічної, імунологічної або метаболічної дії чи з метою встановлення медичного діагнозу»;

«ветеринарні препарати – ветеринарні лікарські засоби, ветеринарні імунологічні засоби та інші речовини, які дозволені для використання для тварин або у присутності тварин за наявності профілактичних, лікувальних або діагностичних показань чи з метою зміни окремих фізіологічних функцій»;

в абзаці двадцятому слова «протиєпізоотичні заходи» замінити словами «заходи з біобезпеки, інші протиєпізоотичні заходи»;

в абзаці двадцять п'ятому слова «статус країни або території (потужності)» замінити словами «зоосанітарний статус країни або території (зони), компартменту»;

доповнити статтю після абзацу шістдесят першого двома новими абзацами такого змісту:

«компартмент – тваринна субпопуляція однієї або декількох потужностей (об'єктів) зі спільною системою управління біологічною безпекою, що має окремий ветеринарно-санітарний статус стосовно однієї або декількох хвороб тварин, що підлягають повідомленню;

компартмент, вільний від хвороби тварин, що підлягає повідомленню, – компартмент, в якому відсутність патогенного агента відповідної хвороби тварин підтверджено на основі вимог щодо вільного статусу, встановлених відповідними міжнародними організаціями».

У зв'язку з цим, абзаци шістдесят другий – сто тридцять перший вважати відповідно абзацами шістдесят четвертим – сто тридцять третім;

доповнити статтю після абзацу вісімдесят восьмого новим абзацом такого змісту:

«план біобезпеки – документ, який встановлює потенційні шляхи занесення та розповсюдження хвороби тварин у господарстві, на конкретній потужності (об'єкті) або конкретних потужностях (об'єктах), у зоні, компартменті, та визначає заходи, які застосовуються та/або будуть застосовані для зниження ризику занесення та розповсюдження такої хвороби відповідно до вимог законодавства, міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій».

У зв'язку з цим, абзаци вісімдесят дев'ятий – сто тридцять третій вважати відповідно абзацями дев'яностим – сто тридцять четвертим;

доповнити статтю після абзацу сто дев'ятого новим абзацом такого змісту:

«рівень біобезпеки – ступінь відповідності господарства, потужності (об'єкта) встановленим законодавством вимогам щодо забезпечення біобезпеки».

У зв'язку з цим, абзаци сто десятий – сто тридцять четвертий вважати відповідно абзацами сто одинадцятим – сто тридцять п'ятим;

доповнити статтю після абзацу сто двадцять восьмого новим абзацом такого змісту:

«умовна голова – стандартна одиниця виміру, яка дозволяє групувати різні категорії тварин для їх порівняння, що визначена центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики у галузі ветеринарної медицини відповідно до міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій».

У зв'язку з цим, абзаци сто двадцять дев'ятий – сто тридцять п'ятий вважати відповідно абзацами сто тридцятим – сто тридцять шостим;

2) доповнити частину першу статті 6 після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«забезпечує розробку і затверджує ветеринарно-санітарні правила (інструкції, вимоги) щодо розведення та утримання тварин, у тому числі в частині організації заходів з біобезпеки, критеріїв визначення рівнів біобезпеки, компартменталізації».

У зв'язку з цим, абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

3) у частині сьомій статті 7:

доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹) здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за дотриманням вимог законодавства щодо рівня біобезпеки»;

пункт 8 викласти в такій редакції:

«8) визначення ветеринарно-санітарного статусу України та окремих зон, а також компартментів у межах її території, ветеринарно-санітарного стану потужностей (об'єктів) в Україні, рівня біобезпеки»;

4) доповнити частину першу статті 11 пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) перевіряти дотримання умов забезпечення біобезпеки в компартменті»;

5) доповнити пункт 3 частини першої статті 13 словом «компартменту»;

6) доповнити пункт п'ятий частини першої статті 21 словами такого змісту «в тому числі шляхом компартменталізації»;

7) у статті 34:

частину першу доповнити словами: «інформація щодо рівня біобезпеки господарства»;

частину другу після слова «телефон» доповнити словами «інформація щодо рівня біобезпеки потужностей (об'єктів)»;

8) доповнити Закон статтею 34¹ такого змісту:

«Стаття 34¹. Визначення рівня біобезпеки господарства, потужностей (об'єктів), компартменталізація

1. Державні органи ветеринарної медицини визначають рівень біобезпеки в господарстві, на потужностях (об'єктах) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Рівень біобезпеки може бути визначений як високий, прийнятний, нижче прийнятного. Критерії для визначення рівня біобезпеки встановлюються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики в галузі ветеринарної медицини.

2. Власники/утримувачі тварин, зазначені у частині першій статті 34 цього Закону, які утримують більше п'яти умовних голів, оператори потужностей (об'єктів), зазначені у частині другій статті 34 цього Закону, зобов'язані забезпечити рівень біобезпеки в господарстві, на потужностях (об'єктах) не нижче прийнятного. Господарства, потужності (об'єкти), які не мають визначеного відповідно до законодавства рівня біобезпеки, вважаються такими, що мають рівень біобезпеки нижче прийнятного.

3. Оператори потужностей (об'єктів) із визначеним високим рівнем біобезпеки мають право на компартменталізацію тваринних субпопуляцій, що утримуються/розводяться на цих потужностях (об'єктах), у разі, якщо державними органами ветеринарної медицини підтверджено достатність встановлених та здійснених заходів біобезпеки для забезпечення функціональної ізоляції відповідної субпопуляції. Достатність установлених та здійснених заходів біобезпеки для забезпечення функціональної ізоляції тваринної субпопуляції визначається за результатами комплексної оцінки місцезостащування відповідних потужностей (об'єктів), наявної

інфраструктури, плану біобезпеки та стану його виконання, системи простежуваності.

4. Компартмент визначається стосовно однієї або декількох хвороб, що підлягають повідомленню, у порядку, передбаченому центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики у галузі ветеринарної медицини. Компартмент може бути визначений щодо однієї потужності (об'єкта) або кількох потужностей (об'єктів), які мають спільну систему управління біобезпекою»;

9) у статті 37:

у пункті 2 частини першої слова «щодо здійснення протиепізоотичних заходів» замінити словами «щодо забезпечення рівня біобезпеки не нижче прийнятного, здійснення інших протиепізоотичних заходів»;

доповнити статтю пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) негайно інформувати державного інспектора ветеринарної медицини, уповноваженого лікаря ветеринарної медицини або посадових осіб державних органів ветеринарної медицини про обставини, які впливають на визначений рівень біобезпеки та/або компартмент»;

10) у статті 43:

доповнити частину третю словами: «у визначених у межах цих зон компартментах (за наявності), а також з урахуванням рівня безпеки відповідних господарств, потужностей (об'єктів)»;

у частині четвертій слова «та за необхідності – про застосовані в кожній із цих зон ветеринарно-санітарні заходи» замінити словами «визначені в межах цих зон компартменти (за наявності) та за необхідності – про застосовані в кожній із цих зон (компартментах) ветеринарно-санітарні заходи»;

11) у статті 44:

у частині першій:

абзац перший після слів «у зоні спостереження» доповнити словами «у визначених у межах цих зон компартментах (за наявності), а також з урахуванням рівня безпеки відповідних господарств, потужностей (об'єктів)»;

доповнити частину пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) застосування заходів регулювання чисельності тварин у дикій фауні»;

доповнити частину пунктом 10¹ такого змісту:

«10¹) встановлення заборони на розведення та утримання тварин у господарствах, на потужностях (об'єктах), які мають рівень біобезпеки нижче прийнятного та розташовані під час карантину в інфікованій, буферній

зоні або зоні спостереження, до виконання власниками/утримувачами тварин, операторами потужностей (об'єктів) вимог щодо забезпечення прийняттого рівня біобезпеки»;

доповнити частину другу реченням такого змісту: «Дія заходів, визначених пунктом 10¹ частини першої цієї статті, запроваджених у період дії карантину, продовжується до виконання (настання) встановлених зазначеним пунктом умов»;

12) у частині третій статті 45 слова «щодо виділення коштів» замінити словами «щодо виділення необхідних додаткових коштів»;

13) у статті 49:

доповнити статтю перед частиною першою двома частинами такого змісту:

«1. У разі вилучення тварин унаслідок застосування при запровадженні карантину (карантинних обмежень) заходів стемпінг-ауту фізичні та юридичні особи, які є власниками/утримувачами цих тварин, мають право на отримання компенсації вартості вилучених тварин.

2. Компенсація вартості тварин, вилучених унаслідок застосування при запровадженні карантину (карантинних обмежень) заходів стемпінг-ауту, сплачується фізичним особам у розмірі 100 відсотків вартості таких тварин, а юридичним особам, фізичним особам – підприємцям – у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України залежно від визначеного рівня біобезпеки. Компенсація здійснюється за рахунок коштів державного або місцевого бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

Інший варіант надання компенсації – див. зміни до Закону України «Про державну підтримку ...»

У зв'язку з цим, частини першу, другу вважати відповідно частинами третьою, четвертою.

у частині третій:

слова «Майнова шкода (збитки)» замінити словами «Інша майнова шкода (збитки)»;

доповнити частину після слів «Державного бюджету України» словами «або місцевих бюджетів»;

доповнити статтю після частини четвертої частиною такого змісту:

«5. Видатки, пов'язані із забезпеченням установлених цією статтею гарантій, передбачаються у Державному бюджеті України окремим рядком».

5. У Законі України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 42, ст.635; 2014 р., № 6-7, ст.80, № 41-42, ст.2025; 2015 р., № 52, ст.482):

1) третє та четверте речення статті 4 викласти в такій редакції: «Великій рогатій худобі, вівцям, козам, коням, свиням присвоюється індивідуальний номер. Груповий ідентифікаційний номер може присвоюватися групі товарних свиней у межах одного господарства юридичної особи і є унікальним для господарства у межах України»;

2) у статті 9:

у частині першій слова «центральною органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «органами внутрішніх справ (Національна поліція)»;

у частині другій слова «ідентифікації та» виключити;

6. У Законі України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 41, ст.491) абзац другий частини другої статті 26 доповнити словами: «у тому числі для продукції тваринництва з урахуванням рівня біобезпеки відповідного господарства, потужності (об'єкта)».

7. У Законі України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 41-42, ст.2024):

1) статтю 22 доповнити частиною п'ятою та шостою такого змісту:

"5. Правила щодо забезпечення простежуваності затверджуються центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів.

6. З метою забезпечення простежуваності оператор харчових продуктів та інших об'єктів санітарних заходів надає на партію харчових продуктів документ про виробництво харчового продукту, який зазначається:

назва та адреса потужності з виробництва та/або зберігання;

назва харчового продукту, харчової добавки, ароматизатора, допоміжного матеріалу для переробки та іншу інформацію, необхідну для простежуваності продукту;

номер та об'єм (вага) партії виробництва;

строк придатності або дата "вжити до" харчових продуктів;

посилання на санітарні заходи, наявності – технічні умови, технічні регламенти (в частині маркування) або стандарти;

умови зберігання, транспортування та інші умови обігу;

дата видачі, ім'я, прізвище, підпис оператора ринку або уповноваженої особи, яка видала документ;

для харчових продуктів, вироблених в Україні, реєстраційний номер експлуатаційного дозволу або номер державної реєстрації потужностей.".

2) у частині другій статті 34:

в абзаці першому слова «Ця норма не стосується забою зазначених тварин» замінити словами «Ця норма не стосується забою зазначених тварин фізичними особами»;

в абзаці другому:

слова та цифри «Із 1 січня 2025 року» замінити словами та цифрами «Із 1 січня 2018 року», слова та цифри «в межах 50 кілометрів від місця забою або в області, в якій він здійснений» – словами «в адміністративних межах району, в якому він здійснений»;

3) доповнити частину першу статті 64 пунктом такого змісту:

«16) порушення вимог щодо забою тварин, реалізація харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб – у розмірі від п'яти до восьми мінімальних заробітних плат із відкликанням та/або вилученням з обігу таких харчових продуктів,

на фізичних осіб – підприємців – у розмірі від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат із відкликанням та/або вилученням з обігу таких харчових продуктів».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні"

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні" (далі – проект Закону) розроблено Міністерством аграрної політики та продовольства України спільно із Державною службою України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів за участі Асоціації свинарів України відповідно до статей 6, 7 Закону України "Про ветеринарну медицину".

Прийняття проекту Закону обумовлене необхідністю розробки та впровадження заходів для забезпечення біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні.

Слід зазначити, що в сучасних умовах вітчизняне законодавство не дозволяє оперативно і ефективно здійснювати заходи, направлені на недопущення виникнення та розповсюдження біологічних загроз, викликаних збудниками інфекційних хвороб.

На жаль, при виникненні інфекційних захворювань тварин, які за короткий проміжок часу здатні поширюватись на значні території та викликати масову загибель тварин, механізм оперативного реагування на біологічні виклики ускладнений та малоефективний. Як наслідок, в останні роки відмічається загрозна епізоотична ситуація щодо особливо небезпечних захворювань, зокрема африканської чуми свиней (далі - АЧС).

Так, з 2012 року в Україні зареєстровано 152 випадки АЧС (127 - домашні, 24 - дикі, 1 - інфікований об'єкт), в т.ч.:

2012 - 1 випадок (1 - домашні);

2014 - 16 випадків (4 - домашні, 12 - дикі);

2015 - 40 випадків (34 - домашні, 5 - дикі, 1 - інфікований об'єкт);

2016 - 91 випадок (84 - домашні, 7 - дикі);

2017 - 4 випадки (4 - домашні, 0 - дикі).

При проведенні заходів з ліквідації АЧС з 2012 року в епізоотичних осередках вилучено та знищено понад 90 тис. голів свиней:

2014 р. - 339 гол.;

2015 р. - 67832 гол.;

2016 р. - понад 26484 гол. (заходи продовжуються).

Серед основних причини розповсюдження АЧС слід зазначити такі:

відсутність дієвого контролю при внутрішньодержавному переміщенні живих тварин та сировини (ліквідація ветеринарної міліції, відсутність відповідних повноважень в Національній поліції);

торгівля живими тваринами та сировиною на стихійних ринках (як правило, здійснюється торгівля тваринами та сировиною невстановленого походження, не виключено із неблагополучних щодо АЧС територій);

подвірний забій свиней та реалізація продуктів їх забою;

нехтування елементарними заходами біобезпеки, в переважній більшості в особистих підсобних господарствах громадян та дрібних спеціалізованих підприємствах (із 2392 наявних на 01.04.2016 в Україні свинарських господарств, де наявні тварини, лише 546 (23%) мають типові санпропускники, 835 (35%) стаціонарні наливні дезбар'єри та 1861 (78%) повністю огорожені);

неповна депопуляція диких кабанів;

відсутність істотних заходів відповідальності за дії осіб, що призвели до розповсюдження хвороби (жоден власник тварин або особа, чії дії призвели до розповсюдження хвороби, не притягнуті до відповідальності), тобто відповідна адміністративна відповідальність;

тривала процедура щодо відшкодування вартості за вилучене та знищене поголів'я тварин при ліквідації хвороби;

спрощення процедур державного ветсанконтролю (відміна ветеринарних документів (форма № 2) на переміщення сировини та продукції тваринного походження);

відсутність механізму проведення належної ідентифікації свиней в приватному секторі (власник не зацікавлений в ідентифікації, держава не має коштів для проведення ідентифікації та важелів впливу на власників тварин).

Таким чином, враховуючи динаміку розповсюдження захворювання впродовж 2014-2016 років та здатність вірусу АЧС за короткий проміжок часу поширюватися на значні території у **2017 році можна очікувати 100-110 випадків** захворювання, при цьому кожен 4-й випадок ймовірно буде в свиногосподарстві, в першу чергу, з низьким рівнем біозахисту. Прояв хвороби у 100 населених пунктах **призведе до витрат у сумі понад 40 млн грн** (з розрахунку 200 гол. свиней в населеному пункті, середня вага 80 кг та ціна 25 грн за 1 кг).

При цьому збитки значно зростуть, якщо АЧС буде виявлено у великих населених пунктах (районні центри) та регіонах з високою щільністю свиногопоголов'я.

Якщо тенденція до розповсюдження АЧС зберігатиметься протягом найближчих років, - втрати поголів'я до 2020 року перевищать 1,2 млн голів чи 4 млрд грн, а непрямі втрати зростуть на 5-7,5 млрд гривень.

Для врегулювання вищезазначеної проблеми розроблено проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва".

2. Мета і шляхи її досягнення

Прийняття проекту Закону обумовлене необхідністю розробки та впровадження заходів для забезпечення біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні. Проект Закону забезпечить покращення епізоотичної ситуації на території України.

Крім того, реалізація Закону покращить інвестиційну привабливість України, підвищить конкурентоспроможність вітчизняної продукції тваринництва на зовнішніх ринках, сприятиме виведенню на зовнішні ринки української продукції.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закони України «Про ветеринарну медицину», «Про мисливське господарство та полювання», «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів», «Про особисте селянське господарство», «Про фермерське господарство», «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин», «Про охорону навколишнього природного середовища».

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація Закону не потребує додаткових фінансових витрат з державного та місцевих бюджетів України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством екології та природних ресурсів України, Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством внутрішніх справ України, Державною службою України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщено на офіційних веб-сайтах Міністерства аграрної політики та продовольства України - www.minagro.gov.ua та Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів - www.consumer.gov.ua відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону є регуляторним актом та відповідає принципам державної регуляторної політики.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Проект Закону не має впливу на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття ~~проекту~~ Закону обумовлене необхідністю розробки та впровадження заходів для забезпечення біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні. Проект Закону забезпечить покращення епізоотичної ситуації на території України.

Крім того, реалізація Закону покращить інвестиційну привабливість України, підвищить конкурентоспроможність вітчизняної продукції тваринництва на зовнішніх ринках, сприятиме виведенню на зовнішні ринки української продукції.

**Перший заступник Міністра
аграрної політики та
продовольства України**

Максим МАРТИНЮК

«___» _____ 2017 року

Аналіз регуляторного впливу
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження
тваринництва в Україні»

I. Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання.

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні» (далі – проект Закону) розроблено Міністерством аграрної політики та продовольства України спільно із Державною службою України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів за участю Асоціації свинарів України на виконання пункту 8 протоколу засідання Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України від 06 грудня 2016 року № 2 та відповідно до статей 6, 7 Закону України «Про ветеринарну медицину».

Проект Закону передбачає внесення змін та доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України «Про мисливське господарство та полювання», Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України», Закону України «Про ветеринарну медицину», Закону України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин», Закону України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою», Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів».

Прийняття проекту Закону обумовлене необхідністю розробки та впровадження заходів для забезпечення біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні.

На жаль, при виникненні інфекційних захворювань тварин, які за короткий проміжок часу здатні поширюватись на значні території та викликати масову загибель тварин, існуючий механізм оперативного реагування на біологічні виклики ускладнений та малоефективний. Як наслідок, в останні роки відмічається загрозлива епізоотична ситуація щодо особливо небезпечних захворювань, зокрема, африканської чуми свиней (АЧС).

Аналіз регуляторного впливу проекту Закону найбільш наочно розглядати на прикладі виникнення та розповсюдження захворювання на АЧС.

На сьогоднішній день епізоотична ситуація щодо АЧС на території України, в країнах, які безпосередньо межують з Україною, або мають тісні економічні зв'язки, залишається напруженою, постійно загрожуючи українським виробникам свинини.

З 2012 року в Україні зареєстровано 213 випадків АЧС (183 - домашні, 29 - дикі, 1 - інфікований об'єкт), в т.ч.: 2012 - 1 випадок (1 - домашні), 2014 - 16 випадків (4 - домашні, 12 - дикі), 2015 - 40 випадків (34 - домашні, 5 - дикі, 1 - інфікований об'єкт), 2016 - 91 випадок (84 - домашні, 7 - дикі), з початку 2017 - 65 випадки (60 – домашні, 5 – дикі).

В країнах-сусідах: Російська Федерація - 1138 випадків з 2007 року; Республіка Білорусь - 2 (що є малоймовірним); Польща - 208; Литва - 491; Латвія - 1311; Естонія - 1589, Молдова - 2.

Варто зазначити, що серед основних причин розповсюдження зазначеного захворювання можна виділити:

відсутність дієвого контролю при внутрішньодержавному переміщенні живих тварин та сировини (ліквідація ветеринарної міліції, відсутність відповідних повноважень в Національній поліції України);

торгівля живими тваринами та сировиною на стихійних ринках (як правило, здійснюється торгівля тваринами та сировиною невстановленого походження, не виключено із неблагополучних щодо АЧС територій);

подвірний забій свиней та реалізація продуктів їх забою;

нехтування елементарними заходами біобезпеки, в переважній більшості в особистих підсобних господарствах громадян та дрібних спеціалізованих підприємствах;

відсутність істотних заходів відповідальності за дії осіб, що призвели до розповсюдження хвороби (жоден власник тварин або особа, чії дії призвели до розповсюдження хвороби, не притягнуті до відповідальності), тобто відповідна адміністративна відповідальність;

тривала процедура щодо відшкодування вартості за вилучене та знищене поголів'я тварин при ліквідації хвороби;

спрощення процедур державного ветеринарно-санітарного контролю (відміна ветеринарних документів (форма № 2) на переміщення сировини та продукції тваринного походження);

відсутність механізму проведення належної ідентифікації свиней в приватному секторі (власник не зацікавлений в ідентифікації, держава не має коштів для проведення ідентифікації та важелів впливу на власників тварин).

1.1 Зміни та доповнення до Кодексу України про адміністративні правопорушення

На меті впровадження змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення є закріплення дзеркальної відповідальності для громадян, суб'єктів господарювання та інших посадових осіб у частинах:

порушення правил карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог;

порушення законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин, у тому числі переміщення/транспортування неідентифікованих тварин;

порушення вимог законодавства щодо забою тварин, а також інші зміни, що містять додаткові роз'яснення щодо застосування чинного законодавства та не передбачають додаткових регуляторних норм.

При введенні зазначених змін використовується підхід непропорційності ризиків, що полягає у неспівставності сум штрафів, що накладаються за порушення вимог чинного законодавства сумам збитків, що виникають при виникненні та/або розповсюдженні біологічних загроз, що викликані збудниками інфекційних захворювань.

1.2 Зміни та доповнення до Закону України «Про мисливське господарство та полювання»

Відповідно до чинного законодавства встановлені ліміти на добування відповідних тварин розповсюджують на випадки регулювання чисельності диких тварин відповідно до рішень місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій, які вводять карантинні обмеження, що фактично призводить до того, що користувачі мисливських угідь не зацікавлені в оприлюдненні інформації щодо виявлення трупів тварин. Така ситуація у значній мірі сприяє розповсюдженню інфекційних захворювань, зокрема, АЧС. Проект Закону передбачає незастосування лімітів на добування відповідних тварин при прийнятті рішення про регулювання чисельності диких тварин з боку місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій.

1.3 Зміни та доповнення до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України»

Наразі відшкодування майнової шкоди (збитків), що завдана особам внаслідок запровадження карантинних обмежень, передбачено статтею 49 Закону України «Про ветеринарну медицину». Запропоновані зміни та доповнення направлені на врегулювання процедури щодо відшкодування вартості за вилучене та знищене поголів'я тварин при ліквідації хвороби до чинного законодавства і не передбачають регуляторних норм.

1.4 Зміни та доповнення до Закону України «Про ветеринарну медицину»

Зміни та доповнення проекту Закону передбачають введення нового критерію оцінки – **біобезпеки**, а також додаткових роз'яснень щодо використання даного критерію. Зазначений критерій введений для впровадження безперервного процесу оцінки та управління ризиком, основною метою якого є уникнення або мінімізація ризиків мікробіологічного інфікування, яке може викликати хвороби людей або тварин, або внаслідок якого тварини стають непридатними для використання у сільському господарстві чи будь-якого іншого використання.

Фактично введення даного критерію до правового поля є частиною механізму ринкової конкуренції, що дасть змогу суб'єктам господарювання, що дотримуються прийнятого рівня біобезпеки, при виникненні спалаху захворювання, зокрема АЧС, зберегти капітальні інвестиції, поголів'я тварин та продовжити господарську діяльність.

Варто зазначити, що наразі однією з основних причин розповсюдження інфекційних захворювань, у тому числі АЧС, є нехтування елементарними заходами біобезпеки, в переважній більшості в особистих підсобних господарствах громадян та дрібних спеціалізованих підприємствах (з 2390 наявних на 01.10.2016 в Україні свинарських господарств, де наявні тварини, лише 528 (22%) мають типові санпропускники, 815 (34%) - стаціонарні наливні дезбар'єри та 1933 (80%) - повністю огорожені).

При цьому відповідно до чинного законодавства при проведенні заходів з ліквідації АЧС (у т.ч. вилучення всіх свиней та отриманої від них продукції, обмеження на вивезення кормів тощо) заходи розповсюджуються на всі суб'єкти господарювання незалежно від рівня біобезпеки. Така ситуація призводить до

того, що суб'єкти господарювання, що потенційно не несуть загрозу для розповсюдження збудника, зазнають фінансові збитки, що, в свою чергу, призводить до виникнення значного соціального напруження.

1.5 Внесення змін та доповнень до Закону України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин»

Запропоновані зміни та доповнення направлені на внесення роз'яснень до чинного законодавства, а також забезпечення дієвого контролю при внутрішньодержавному переміщенні живих тварин та сировини і не передбачають регуляторних норм.

1.6 Внесення змін та доповнень до Закону України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою»

Запропоновані зміни та доповнення направлені на внесення роз'яснень до чинного законодавства з урахуванням введення критерію біобезпеки і не передбачають регуляторних норм.

1.7 Внесення змін та доповнень до Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів»

Запропоновані зміни та доповнення призначені для регулювання норм щодо забезпечення простежуваності, забою тварин і вносять зміни щодо:

- вимог до операторів ринку стосовно забезпечення простежуваності;
- обмеження терміну використання продуктів, що отримані в результаті забою не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл;
- порушення вимог щодо забою тварин, реалізації харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою.

Введення даних змін та доповнень, в першу чергу, обумовлено комплексом заходів, що направлені на недопущення/боротьбу розповсюдження біологічних загроз, що викликані збудниками інфекційних захворювань, у тому числі АЧС.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	+	
Держава	+	
Суб'єкти господарювання,	+	
у т.ч. суб'єкти малого підприємництва	+	

Виходячи із вищевикладеного, діючі законодавчі норми не дозволяють оперативної і ефективно здійснювати заходи, направлені на недопущення виникнення та розповсюдження біологічних загроз, викликаних збудниками інфекційних хвороб.

II. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є забезпечення біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні, покращення епізоотичної ситуації на території України, що покращить інвестиційну привабливість України, підвищить

конкурентоспроможність вітчизняної продукції тваринництва на зовнішніх ринках, сприятиме виведенню на зовнішні ринки української продукції.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення встановлених цілей

1. Визначення альтернативних способів

Як альтернативу до запропонованого регулювання можна розглянути так званий «status quo», тобто збереження чинного регулювання зазначених питань.

Проблеми, що передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, не можуть бути розв'язані за допомогою ринкових механізмів через те, що такі механізми не здатні врегулювати розповсюдження збудників інфекційних захворювань, зокрема АЧС.

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	Збереження чинного регулювання зазначених питань «status quo»
Альтернатива 2	Прийняття запропонованого проекту Закону

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутність потреби переглядати чинні нормативно-правові акти, навчати новим нормам інспекторів та вести роз'яснювальну роботу для бізнесу.	Збереження високого рівня витрат на компенсування за вилучених та примусово знищених тварин. Обмеження залучення інвестицій у аграрний сектор економіки. Більший часовий проміжок на відновлення господарської діяльності, що зумовлює недоотримання податків та обов'язкових платежів.
Альтернатива 2	Зменшення бюджетних витрат на компенсування наслідків інфекційних захворювань (зокрема АЧС). Застосування більш ефективних підходів для попередження розповсюдження інфекційних захворювань. Поліпшення епізоотичної ситуації в Україні та інших цілей зазначених у розділі II, за рахунок посилення відповідальності за порушення чинного законодавства, введення критерію оцінки біобезпеки, переривання епізоотологічного	Не потребує додаткових фінансових витрат з державного та місцевих бюджетів України.

	ланцюга у частині шляху передачі збудника. Залучення інвестицій у аграрний сектор економіки. Додаткові надходження до бюджету за рахунок збільшення штрафних санкцій.	
--	---	--

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Низькі штрафні санкції при недотриманні вимог чинного законодавства. Відсутність обмежень щодо використання продуктів, отриманих в результаті забою не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл, до 1 січня 2025 року.	Витрати, пов'язані з розповсюдження захворювання на інфекційні захворювання, зокрема, АЧС, що призводить до фінансових витрат, пов'язаних із загибеллю поголів'я тварин, знецінення капітальних інвестицій, безробіття громадян.
Альтернатива 2	Можливість реалізації продуктів забою, отриманих в результаті забою не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл на агропродовольчих ринках в межах адміністративного району. Збереження капітальних інвестицій у власне господарство та поголів'я тварин.	Не потребує додаткових фінансових витрат.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі та Мікро	Разом
<i>Що займаються вирощуванням свиней та забоєм</i>				
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	2	35	2290	2327
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	0,1	1,5	98,4	X

Варто зазначити, що при дотриманні чинного законодавства України щодо правил карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог, а також законодавства про ідентифікацію, реєстрацію та забій тварин суб'єкти господарювання (незалежно від розміру) не несуть ніяких додаткових фінансових витрат.

Зміни, запропоновані даним проектом до Закону України «Про ветеринарну медицину», передбачають введення механізму ринкової конкуренції – критерію біобезпеки, що, як такий, не передбачає для суб'єктів господарювання (незалежно від розміру) додаткових фінансових витрат.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	<p>Відсутність визначення щодо рівня біобезпеки дає змогу підприємствам, що не відповідають вимогам даного критерію претендувати на компенсацію вартості тварин, що вимушено забиваються при проведенні епізоотологічних заходів.</p> <p>Суми штрафів, що накладаються за порушення вимог чинного законодавства, неспівставні з сумами збитків, що виникають при виникненні та/або розповсюдженні біологічних загроз, що викликані збудниками інфекційних захворювань.</p> <p>Відсутність для операторів харчових продуктів та інших об'єктів санітарних заходів вимоги в наданні на партію харчових продуктів документу про виробництво харчового продукту.</p>	<p>В разі виникнення інфекційних захворювань у господарствах витрати наставатимуть від загибелі тварин, знецінення капітальних інвестицій, обмеження переміщення тварин та продукції тваринництва, а також заходів з дезінфекції.</p> <p>Непрямими витратами будуть недоотримання прибутку через вимушений забій та зменшення вартості продукції тваринництва на ринку.</p> <p>Розрахунки, проведені за результатами виникнення фактичного випадку АЧС на ПАТ «Агрокомбінат Калита», на 1 голову складають:</p> <p>на маленьких та середніх свинофермах 196 дол. США/голова;</p> <p>на великих промислових комплексах – 460 дол. США/голова</p>
Альтернатива 2	<p>Поліпшення епізоотичної ситуації в Україні, збереження капітальних інвестицій у власне господарство та поголів'я тварин, підвищення інвестиційної привабливості, збільшення конкурентоспроможності продукції.</p>	<p>Не потребує додаткових фінансових витрат.</p>

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення встановлених цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотири бальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	<p>Спосіб зберігає всі наявні недоліки, зокрема, існуючий механізм оперативного реагування на біологічні виклики ускладнений та малоефективний. Як наслідок, можна очікувати погіршення епізоотичної</p>

		ситуації щодо особливо небезпечних захворювань, зокрема, АЧС.
Альтернатива 2	3	Спосіб є більш відповідним поточному стану справ щодо поширення інфекційних захворювань тварин, зокрема АЧС. Очікується, що спосіб дозволить досягти цілі, зазначені в розділі II.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Відсутність потреб перегляду процедур та проведення роз'яснень Відсутність обмежень щодо використання продуктів, отриманих в результаті забою не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл до 01.01.25	Збереження високого рівня витрат на компенсування за вилучених та примусово знищених тварин. Обмеження залучення інвестицій у аграрний сектор економіки. Прямі та непрямі витрати внаслідок виникнення інфекційних захворювань, зокрема АЧС.	Дана альтернатива є малоефективною, оскільки є більш витратною та не дозволяє вирішити поточні проблеми щодо виникнення та розповсюдження інфекційних захворювань тварин, зокрема АЧС
Альтернатива 2	Зменшення бюджетних витрат на компенсування наслідків інфекційних захворювань, зокрема АЧС. Застосування більш ефективних підходів для попередження розповсюдження інфекційних захворювань. Поліпшення епізоотичної ситуації в Україні та досягнення інших цілей зазначених у розділі II.	Не потребує додаткових фінансових витрат	Дана альтернатива є найбільш доцільною з огляду на поточний стан проблеми щодо розповсюдження інфекційних захворювань тварин.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/ причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	<p>Даний спосіб не здатний забезпечити зменшення або усунення ризиків виникнення та поширення інфекційних захворювання тварин (зокрема, на АЧС) та не створює підґрунтя для стійкого епізоотичного благополуччя в державі.</p> <p>Небезпека, що постає перед тваринництвом України в разі відмови від зазначених змін, неспівставно перевищує вигоди від збереження чинного регулювання зазначених питань «status quo»</p>	<p>Погіршення епізоотичної ситуації в Україні, зокрема щодо АЧС, призведе до значних витрат та загрожує ефективному веденню тваринництва в цілому.</p>
Альтернатива 2	<p>Очікується, що запропонований спосіб дозволить поліпшити епізоотичну ситуацію в Україні, зокрема щодо АЧС, шляхом посилення відповідальності за порушення чинного законодавства, переривання епізоотологічного ланцюга у частині шляху передачі збудника, забезпечення належного рівня простежуваності.</p> <p>Введення такого критерію, як біобезпека, виводить на новий рівень оцінку господарств та тваринницьких комплексів та дає змогу переходу до ризик-орієнтованого підходу при проведенні заходів державного контролю (нагляду) тощо.</p>	<p>Застосування змінених нормативів потребує швидкого та дієвого роз'яснення для бізнесу та відповідного доведення до відома всіх співробітників органів влади, що будуть задіяні у реалізації норм нової нормативно-правової документації.</p>

Враховуючи вищенаведені позитивні та негативні сторони альтернативних способів досягнення встановлених цілей, доцільно прийняти розроблений проект Закону.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Для досягнення цілей, визначених у розділі II аналізу регуляторного впливу, пропонується внести зміни та доповнення до статей 107, 107², 107³, 221, 238, 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення; статей 1, 18 Закону України «Про мисливське господарство та полювання»; статей 17-2, 17-2.4 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України»; статей 1, 6, 7, 11, 13, 21, 34¹, 37, 43, 44, 45, 49 Закону України «Про ветеринарну медицину»; статей 4, 9 Закону України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин»; статті 26 Закону України «Про особливості страхування

сільськогосподарської продукції з державною підтримкою»; статей 34, 64 Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» у чинній редакції.

Для впровадження цього регуляторного акта необхідно здійснити такі організаційні заходи:

провести погодження проекту Закону з Державною регуляторною службою України;

забезпечити інформування громадськості про вимоги регуляторного акта шляхом його оприлюднення на веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України, Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів та провести громадське обговорення проекту Закону;

подати проект Закону на розгляд Кабінету Міністрів України.

Розв'язання проблеми можливе лише шляхом прийняття даного проекту Закону.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги.

6.1. Зміни та доповнення до Кодексу України про адміністративні правопорушення

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади відсутні.

Бюджетні витрати, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

Витрати для суб'єктів господарювання, громадян, пов'язані з реалізацією акта, відсутні (у разі дотримання чинного законодавства).

6.2. Зміни та доповнення до Закону України «Про мисливське господарство та полювання»

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади відсутні.

Бюджетні витрати, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

Витрати для суб'єктів господарювання, громадян, пов'язані з реалізацією акта, відсутні (у разі дотримання чинного законодавства).

6.3. Зміни та доповнення до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України»

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади відсутні.

Бюджетні витрати на компенсацію громадян, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

Витрати для суб'єктів господарювання, громадян, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

6.4 Зміни та доповнень до Закону України «Про ветеринарну медицину»

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади відсутні.

Бюджетні витрати, пов'язані з реалізацією акта відсутні.

Витрати для суб'єктів господарювання, громадян, пов'язані з реалізацією акта відсутні.

6.5 Внесення змін та доповнення до Закону України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин»

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади відсутні.

Бюджетні витрати, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

Витрати для суб'єктів господарювання, громадян, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

6.6 Внесення змін та доповнень до Закону України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою»

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади відсутні.

Бюджетні витрати, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

Витрати для суб'єктів господарювання, громадян, пов'язані з реалізацією акта, відсутні (у разі дотримання чинного законодавства).

6.7 Внесення змін та доповнень до Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів»

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади відсутні.

Бюджетні витрати, пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

Витрати для громадян акта відсутні.

Витрати для суб'єктів господарювання пов'язані з реалізацією акта, відсутні.

VII. Обґрунтування строку дії акта

Передбачається, що регуляторний акт набере чинності з дня його опублікування. При цьому строк дії регуляторного акта не встановлюється.

Зміна строку дії можлива в разі зміни міжнародно-правових актів, рекомендацій відповідних міжнародних організацій чи законодавчих актів України вищої юридичної сили, на виконання яких розроблений цей проект Закону.

Термін набрання чинності регуляторним актом – відповідно до законодавства після його офіційного оприлюднення.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта.

Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта будуть встановлюватися після набрання чинності актом.

Прогнозними значеннями показників результативності регуляторного акта є:

зниження кількості випадків та динаміки поширювання захворювання тварин на інфекційні хвороби, зокрема африканську чуму свиней;

зменшення кількості порушень суб'єктами господарювання правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог, законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин, вимог законодавства щодо забою тварин, вимог щодо забою тварин, реалізація харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися Державною службою України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів.

Базове відстеження здійснюватиметься до дня набрання чинності проекту шляхом моніторингу статистичних даних за результатами державного нагляду, де будуть визначатися об'єкти контролю та нагляду, зони підвищеного ризику, які потребують повторного обстеження, досліджень та проведення відповідних протиепізоотичних заходів.

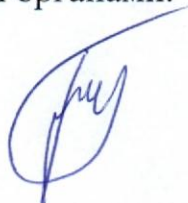
Періодичне відстеження здійснюватиметься раз на три роки, починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження, шляхом порівняння показників із аналогічними показниками, що встановлені під час повторного відстеження.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні.

Для відстеження результативності будуть використовуватися дані, отримані за результатами перевірок, проведених структурними підрозділами Держпродспоживслужби та її територіальними органами.

**Голова Державної служби
України з питань безпеки
харчових продуктів та
захисту споживачів**

Володимир ЛАПА

“ ” _____ 2017 р.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження тваринництва в Україні»

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) акта законодавства після внесення змін
Кодекс України про адміністративні правопорушення	
<p>Стаття 107. Порушення правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог</p> <p>Порушення правил щодо карантину тварин, інших ветеринарно-санітарних вимог, передбачених Законом України "Про ветеринарну медицину", іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з епізоотіями, –</p>	<p>Стаття 107. Порушення правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог</p> <p>Порушення правил щодо забезпечення прийняттого рівня біобезпеки, карантину тварин, інших ветеринарно-санітарних вимог, передбачених Законом України "Про ветеринарну медицину", іншими актами законодавства, а також невиконання рішень Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України та місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій, рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з епізоотіями, наказів, розпоряджень, приписів про обов'язкові до виконання ветеринарно-санітарні заходи, виданих державними інспекторами ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, -</p>
<p>тягне за собою накладення штрафу на громадян від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - у розмірі від дев'яти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>...</p>	<p>тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятнадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання, інших посадових осіб - у розмірі від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 107². Порушення вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин</p> <p>Порушення вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію</p>	<p>Стаття 107². Порушення вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин</p> <p>Порушення вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію</p>

<p>тварин:</p> <p>неподання для реєстрації даних про ідентифікованих тварин, господарства їх розведення та утримання, переміщення, забій, утилізацію, загибель, падіж тварин;</p> <p>переміщення тварин без ідентифікаційних документів;</p> <p>проведення забою, утилізації неідентифікованих та незареєстрованих тварин;</p> <p>неподання для реєстрації даних про господарства, що здійснюють забій та утилізацію тварин;</p> <p>неподання для реєстрації даних про господарства, що займаються продажем тварин, наданням послуг зі штучного осіменіння та організацією виставок тварин;</p> <p>здійснення продажу, проведення виставок і штучного осіменіння неідентифікованих та незареєстрованих тварин –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на громадян від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, уповноважених осіб – від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>тварин:</p> <p>неподання для реєстрації даних про ідентифікованих тварин, господарства їх розведення та утримання, переміщення, забій, утилізацію, загибель, падіж тварин;</p> <p>переміщення/транспортування неідентифікованих тварин;</p> <p>проведення забою, утилізації неідентифікованих та незареєстрованих тварин;</p> <p>неподання для реєстрації даних про господарства, що здійснюють забій та утилізацію тварин;</p> <p>неподання для реєстрації даних про господарства, що займаються продажем тварин, наданням послуг зі штучного осіменіння та організацією виставок тварин;</p> <p>утримання в господарстві, здійснення продажу, проведення виставок і штучного осіменіння неідентифікованих та незареєстрованих відповідно до закону тварин –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятнадцяти до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p>
	<p>Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі порушення, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Порушення Адміністратором Єдиного державного реєстру тварин строків внесення до Єдиного державного реєстру тварин встановлених законом даних щодо тварин або строків оформлення та</p>	<p>Порушення Адміністратором Єдиного державного реєстру тварин строків внесення до Єдиного державного реєстру тварин встановлених законом даних щодо тварин або строків оформлення та</p>

<p>видачі ідентифікаційних документів тварини –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на уповноважених осіб від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>видачі ідентифікаційних документів тварини –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на уповноважених осіб від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Вимагання не передбачених законом даних або документів для внесення до Єдиного державного реєстру тварин –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на уповноважених осіб від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Вимагання не передбачених законом даних або документів для внесення до Єдиного державного реєстру тварин –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на уповноважених осіб від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі порушення, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб - від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Дії, передбачені частинами третьою, четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі порушення, –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на уповноважених осіб від сімдесяти п'яти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
	<p>Невиконання розпоряджень (законних вимог) уповноважених органів та осіб про усунення фактів порушень у сфері ідентифікації та реєстрації тварин, створення уповноваженій особі перешкод у здійсненні контролю і нагляду за дотриманням вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин –</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Дії, передбачені частиною шостою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке порушення, –</p>

	<p>тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання – від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
	<p>Стаття 107³. Порушення вимог законодавства щодо забою тварин Порушення вимог законодавства щодо обсягів забою тварин не на бойні, яка має експлуатаційний дозвіл, вимог законодавстващодореалізації харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою, – тягне за собою накладення штрафу на громадян – у розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із конфіскацією таких харчових продуктів.</p>
<p>Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді)</p> <p>Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 90, 91, 92-1, статтями 98, 101-103, частиною першою статті 106-1, статтями 106-2,107-1, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2, 122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-16, 166-1 - 166-4,</p>	<p>Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді)</p> <p>Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 90, 91, 92-1, статтями 98, 101-103, частиною першою статті 106-1, статтями 106-2,107, 107-1, частинами першою (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин), другою – сьомою статті107-2, статтею 107-3, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2, 122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті</p>

частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185-11, 185-13, 186-5 - 186-7, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, 188-33, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-2, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-21 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.

156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-16, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185-11, 185-13, 186-5 - 186-7, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, 188-33, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-2, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-21 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.

Стаття 238. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог (стаття 107), вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин (стаття 107-2).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладають адміністративні стягнення:

Головний державний інспектор ветеринарної медицини України та його заступники - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

Стаття 238. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин (частина перша статті 107-2, крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з переміщенням/транспортуванням неідентифікованих тварин).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладають адміністративні стягнення:

1) Головний державний інспектор ветеринарної медицини України та його заступники, головні державні інспектори ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, на державному кордоні і транспорті та їх заступники, державні інспектори ветеринарної

головні державні інспектори ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, на державному кордоні та транспорті та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини - штраф на громадян до дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - до дев'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

головні державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на державному кордоні та транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини на державному кордоні та транспорті - штраф на громадян до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - до вісімнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів, районів у містах, завідуючі лабораторіями ветеринарно-санітарної експертизи на ринках - штраф на громадян до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - до сімнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Державними інспекторами ветеринарної медицини міст, районів, районів у містах, завідуючими лабораторіями ветеринарно-санітарної експертизи на ринках штраф може стягуватися на місці з громадян у розмірі трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, з фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - у розмірі дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

медицини центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, головні державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на державному кордоні і транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини на державному кордоні і транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів, районів у містах;

2) завідуючі лабораторіями ветеринарно-санітарної експертизи на ринках.

Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення

У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:

1) уповноважені на те посадові особи: органів внутрішніх справ (Національної поліції) (частина перша статті 44, статті 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, 92, частина перша статті 106-1, стаття 106-2, частини четверта і сьома статті 121, частини третя і четверта статті 122, статті 122-2, 122-4, 122-5, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина четверта статті 127, статті 127-1, 130, частина третя статті 133, стаття 135-1, стаття 136 (про порушення на автомобільному транспорті), стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, 154, 155, 155-2 - 156-2, 159, 160, 162 - 162-3, 164 - ,164-11, 164-15, 164-16, 165-1, 165-2, 166-14 - 166-18, 172-4 - 172-9, 173 - 173-2, 174, стаття 175-1 (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 176, 177, 178 - 181-1, 181-3 - 185-2, 185-4 - 185-9, 186, 186-1, 186-3, 186-5 - 187, 188-28, 188-47, 189 - 196, статті 204-1, 206-1, 212-6, 212-7, 212-8, 212-10, 212-12, 212-13, 212-14, 212-19, 212-20);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, уповноважених підрозділів ветеринарної міліції(статті 42-1, 42-2, 107, 166-22, 188-22);

Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення

У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:

1) уповноважені на те посадові особи: органів внутрішніх справ (Національної поліції) (частина перша статті 44, статті 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, 92, частина перша статті 106-1, стаття 106-2, **частини перша, друга статті 107-2 (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин)**, частини четверта і сьома статті 121, частини третя і четверта статті 122, статті 122-2, 122-4, 122-5, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина четверта статті 127, статті 127-1, 130, частина третя статті 133, стаття 135-1, стаття 136 (про порушення на автомобільному транспорті), стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, 154, 155, 155-2 - 156-2, 159, 160, 162 - 162-3, 164 - ,164-11, 164-15, 164-16, 165-1, 165-2, 166-14 - 166-18, 172-4 - 172-9, 173 - 173-2, 174, стаття 175-1 (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 176, 177, 178 - 181-1, 181-3 - 185-2, 185-4 - 185-9, 186, 186-1, 186-3, 186-5 - 187, 188-28, 188-47, 189 - 196, статті 204-1, 206-1, 212-6, 212-7, 212-8, 212-10, 212-12, 212-13, 212-14, 212-19, 212-20);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини (**статті 42-1, 42-2, 107, 107-2 (у частині переміщення/транспортування неідентифікованих тварин)**, статті 107-3, 166-22, 188-22).

Стаття 1. Терміни та їх визначення	Стаття 1. Терміни та їх визначення
<p>У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>регулювання чисельності диких тварин – вилучення (відстріл та відлов) диких тварин, що перебувають у стані природної волі, за умови, що їх чисельність на конкретній території загрожує життю та здоров'ю людей, свійських тварин, завдає значних збитків сільському, лісовому чи мисливському господарству, порушує природний баланс видів, загрожує існуванню інших видів диких тварин;</p> <p>...</p>	<p>У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>регулювання чисельності диких тварин – вилучення (відстріл та відлов, у тому числі шляхом повної депопуляції) диких тварин, що перебувають у стані природної волі, за умови, що їх чисельність на конкретній території загрожує життю та здоров'ю людей, свійських тварин, завдає значних збитків сільському, лісовому чи мисливському господарству, порушує природний баланс видів, загрожує існуванню інших видів диких тварин;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Вартість дозволів на добування мисливських тварин, віднесених до державного мисливського фонду</p>	<p>Стаття 18. Вартість дозволів на добування мисливських тварин, віднесених до державного мисливського фонду</p>
<p>...</p> <p>Дозволи на добування мисливських тварин з метою селекційного відбору, санітарно-ветеринарної експертизи, регулювання чисельності диких тварин видаються безоплатно. У разі добування мисливських тварин за вказаними дозволами, які надаються відповідно до лімітів, користувач угідь закриває ліцензію та сплачує її вартість.</p> <p>Відсутній.</p>	<p>...</p> <p>Дозволи на добування мисливських тварин з метою селекційного відбору, санітарно-ветеринарної експертизи, регулювання чисельності диких тварин видаються безоплатно. У разі добування мисливських тварин за вказаними дозволами, які надаються відповідно до лімітів, користувач угідь закриває ліцензію та сплачує її вартість.</p> <p>У разі прийняття згідно з Законом України «Про ветеринарну медицину» Державною протиепізоотичною комісією при Кабінеті Міністрів України, відповідною місцевою державною протиепізоотичною комісією рішення про регулювання чисельності диких тварин ліміти на добування відповідних тварин не застосовуються.</p>
<p align="center">Закон України «Про державну підтримку сільського господарства України»</p>	

<p>Стаття 17-2. Інші види державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників</p>	<p>Стаття 17-2. Інші види державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників</p>
<p>...</p> <p>17-2.4. Підтримка виробників продукції тваринництва здійснюється також шляхом здешевлення вартості засобів ідентифікації та реєстрації сільськогосподарських тварин.</p> <p>...</p> <p>Порядок надання вищезазначених видів підтримки визначається постановами Кабінету Міністрів України.</p>	<p>...</p> <p>17-2.4. Державна підтримка виробників продукції тваринництва передбачає компенсацію та/або відшкодування вартості сільськогосподарських тварин та свійської птиці з метою відновлення виробництва після проведення заходів стемпінг-ауту відповідно до Закону України «Про ветеринарну медицину». Підтримка виробників продукції тваринництва здійснюється також шляхом здешевлення вартості засобів ідентифікації та реєстрації сільськогосподарських тварин.</p> <p><i>Пропонується два варіанти: або компенсація за вилучену (в Законі “Про ветеринарну медицину”) або компенсація на відновлення</i></p> <p>...</p> <p>Порядок надання вищезазначених видів підтримки визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про ветеринарну медицину»</p>	
<p>Стаття 1. Визначення основних термінів</p>	<p>Стаття 1. Визначення основних термінів</p>
<p>...</p> <p>Відсутній.</p>	<p>...</p> <p>біобезпека – комплекс управлінських та інших заходів, розроблених для зниження ризику занесення, укорінення та розповсюдження хвороб тварин, збудників інфекційних або паразитарних хвороб до тваринної популяції, в межах тваринної популяції або з такої популяції;</p>
<p>ветеринарні імунобіологічні засоби - засоби, отримані з використанням біологічних агентів за допомогою біотехнології, терапевтична та/або діагностична дія яких спрямована на корекцію (стимуляцію, модуляцію), а також діагностику імунної системи та виявлення збудників інфекційних хвороб тварин;</p>	<p>ветеринарні імунологічні засоби – ветеринарні лікарські засоби, що призначені для введення тваринам з метою формування активного чи пасивного імунітету або діагностування стану імунітету;</p>

<p>ветеринарні лікарські засоби - субстанції або їх комбінації, призначені для лікування та/або профілактики хвороб тварин або відновлення, корекції чи зміни фізіологічних функцій, обмінних процесів у тварин;</p>	<p>ветеринарні лікарські засоби – будь-які речовини або поєднання речовин, що мають властивість лікувати чи попереджувати хвороби тварин, або будь-які речовини або поєднання речовин, що можуть бути використані для тварин або введені тваринам з метою відновлення, корекції чи зміни фізіологічних функцій унаслідок фармакологічної, імунологічної або метаболічної дії чи з метою встановлення медичного діагнозу;</p>
<p>ветеринарні препарати - ветеринарні лікарські засоби, ветеринарні імунобіологічні засоби, антисептики, дезінфектанти, інсекто-акарициди, дератизанти, діагностикуми, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві;</p>	<p>ветеринарні препарати – ветеринарні лікарські засоби, ветеринарні імунологічні засоби та інші речовини, які дозволені для використання для тварин або у присутності тварин за наявності профілактичних, лікувальних або діагностичних показань чи з метою зміни окремих фізіологічних функцій;</p>
<p>ветеринарно-санітарні заходи - будь-які заходи, у тому числі на виконання законів, постанов, інших нормативно-правових актів, зводів правил, вимог та процедур, включаючи, зокрема, протиепізоотичні заходи, визначення критеріїв кінцевого продукту, методів переробки та виробництва, процедур тестування, інспектування, сертифікації та ухвалення, карантинні заходи, включаючи відповідні вимоги, пов'язані з транспортуванням об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, на виконання положення щодо відповідних статистичних методів, процедур відбору зразків та методів оцінки ризику хвороби тварин, що застосовуються для:</p> <p>...</p>	<p>ветеринарно-санітарні заходи - будь-які заходи, у тому числі на виконання законів, постанов, інших нормативно-правових актів, зводів правил, вимог та процедур, включаючи, зокрема, заходи з біобезпеки, інші протиепізоотичні заходи, визначення критеріїв кінцевого продукту, методів переробки та виробництва, процедур тестування, інспектування, сертифікації та ухвалення, карантинні заходи, включаючи відповідні вимоги, пов'язані з транспортуванням об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, на виконання положення щодо відповідних статистичних методів, процедур відбору зразків та методів оцінки ризику хвороби тварин, що застосовуються для:</p> <p>...</p>
<p>ветеринарно-санітарний статус – статус країни або території (потужності) стосовно хвороби тварин, який визначається згідно з критеріями, встановленими відповідними міжнародними організаціями;</p>	<p>ветеринарно-санітарний статус – зоосанітарний статус країни або території (зони), компартменту стосовно хвороби тварин, який визначається згідно з критеріями, встановленими відповідними міжнародними організаціями;</p>
<p>Відсутній.</p>	<p>компартмент – тваринна субпопуляція однієї або декількох потужностей (об'єктів) зі спільною системою управління біологічною безпекою, що має окремий ветеринарно-санітарний статус стосовно однієї або декількох хвороб тварин, що</p>

	підлягають повідомленню;
Відсутній.	компартмент, вільний від хвороби тварин, що підлягає повідомленню, – компартмент, в якому відсутність патогенного агента відповідної хвороби тварин підтверджено на основі вимог щодо вільного статусу, встановлених відповідними міжнародними організаціями;
Відсутній.	план біобезпеки – документ, який встановлює потенційні шляхи занесення та розповсюдження хвороби тварин у господарстві, на конкретній потужності (об'єкті) або конкретних потужностях (об'єктах), у зоні, компартменті, та визначає заходи, які застосовуються та/або будуть застосовані для зниження ризику занесення та розповсюдження такої хвороби відповідно до вимог законодавства, міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій;
Відсутній.	рівень біобезпеки – ступінь відповідності господарства, потужності (об'єкта) встановленим законодавством вимогам щодо забезпечення біобезпеки;
Відсутній. ...	умовна голова - стандартна одиниця виміру, яка дозволяє групувати різні категорії тварин для їх порівняння, що визначена центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики у галузі ветеринарної медицини відповідно до міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій; ...
Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики в галузі ветеринарної медицини	Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики в галузі ветеринарної медицини
Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики: ...	Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики: ...
Відсутній.	забезпечує розробку і затверджує ветеринарно-санітарні правила (інструкції, вимоги) щодо розведення та утримання тварин, у тому числі в частині організації заходів з біобезпеки, критеріїв

...	визначення рівнів біобезпеки, компартименталізації; ...
Стаття 7. Державні органи ветеринарної медицини та їх посадові особи	Стаття 7. Державні органи ветеринарної медицини та їх посадові особи
... 7. До повноважень державних органів ветеринарної медицини належать: ... Відсутній. ... 8) визначення ветеринарно-санітарного статусу України та окремих зон у межах її території, ветеринарно-санітарного стану потужностей (об'єктів) в Україні; ...	... 7. До повноважень державних органів ветеринарної медицини належать: ... 2 ¹) здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за дотриманням вимог законодавства щодо рівня біобезпеки; ... 8) визначення ветеринарно-санітарного статусу України та окремих зон, а також компартиментів у межах її території, ветеринарно-санітарного стану потужностей (об'єктів) в Україні, рівня біобезпеки; ...
Стаття 11. Права та обов'язки посадових осіб, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль	Стаття 11. Права та обов'язки посадових осіб, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль
1. Державні інспектори ветеринарної медицини та уповноважені лікарі ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль, мають право: ... Відсутній. ...	1. Державні інспектори ветеринарної медицини та уповноважені лікарі ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль, мають право: ... 6 ¹) перевіряти дотримання умов забезпечення біобезпеки в компартименті; ...
Стаття 13. Права та обов'язки державних інспекторів ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-	Стаття 13. Права та обов'язки державних інспекторів ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-

санітарний нагляд	санітарний нагляд
<p>1. Державні інспектори ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, мають право:</p> <p>...</p> <p>3) одержувати інформацію, необхідну для встановлення ветеринарно-санітарного стану та забезпечення безпечності товарів, виявлення причин хвороби тварин, з метою визначення ветеринарно-санітарного статусу відповідної зони;</p> <p>...</p>	<p>1. Державні інспектори ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, мають право:</p> <p>...</p> <p>3) одержувати інформацію, необхідну для встановлення ветеринарно-санітарного стану та забезпечення безпечності товарів, виявлення причин хвороби тварин, з метою визначення ветеринарно-санітарного статусу відповідної зони, компартменту;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 21. Належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей</p>	<p>Стаття 21. Належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей</p>
<p>...</p> <p>2. Належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей визначається на підставі:</p> <p>...</p> <p>5) мінімізації негативного впливу ветеринарно-санітарних заходів на міжнародну та внутрішню торгівлю.</p>	<p>...</p> <p>2. Належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей визначається на підставі:</p> <p>...</p> <p>5) мінімізації негативного впливу ветеринарно-санітарних заходів на міжнародну та внутрішню торгівлю, в тому числі шляхом компартменталізації.</p>
<p>Стаття 34. Реєстрація тваринницьких потужностей</p>	<p>Стаття 34. Реєстрація тваринницьких потужностей</p>
<p>1. Особи, які вирощують тварин для власного споживання, включаючи велику рогату худобу, свиней, овець, кіз, кролів та птицю, за винятком непродуктивних тварин, а також тих, що вирощуються з рекреаційною метою, зобов'язані реєструватися у відповідних державних органах ветеринарної медицини. У реєстрі зазначаються ім'я власника тварин, адреса, телефон та інша інформація, види тварин, що утримуються відповідною особою, кількість тварин кожного виду.</p> <p>2. Оператори потужностей (об'єктів), що використовуються для промислового вирощування (розведення) тварин, зобов'язані</p>	<p>1. Особи, які вирощують тварин для власного споживання, включаючи велику рогату худобу, свиней, овець, кіз, кролів та птицю, за винятком непродуктивних тварин, а також тих, що вирощуються з рекреаційною метою, зобов'язані реєструватися у відповідних державних органах ветеринарної медицини. У реєстрі зазначаються ім'я власника тварин, адреса, телефон та інша інформація, види тварин, що утримуються відповідною особою, кількість тварин кожного виду, інформація щодо рівня біобезпеки господарства.</p> <p>2. Оператори потужностей (об'єктів), що використовуються для промислового вирощування (розведення) тварин, зобов'язані</p>

<p>zareєструвати їх у відповідних державних органах ветеринарної медицини. У реєстрі зазначаються види тварин, що утримуються на відповідних потужностях (об'єктах), кількість тварин кожного виду, назва оператора потужностей (об'єктів) та за необхідності - назва власника тварин, адреси, телефон та інша інформація.</p>	<p>zareєструвати їх у відповідних державних органах ветеринарної медицини. У реєстрі зазначаються види тварин, що утримуються на відповідних потужностях (об'єктах), кількість тварин кожного виду, назва оператора потужностей (об'єктів) та за необхідності - назва власника тварин, адреси, телефон, інформація щодо рівня біобезпеки потужностей (об'єктів) та інша інформація.</p>
<p>Відсутня.</p>	<p>Стаття 34¹. Визначення рівня біобезпеки господарства, потужностей (об'єктів), компартименталізація</p> <p>1. Державні органи ветеринарної медицини визначають рівень біобезпеки в господарстві, на потужностях (об'єктах) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Рівень біобезпеки може бути визначений як високий, прийнятний, нижче прийнятнього. Критерії для визначення рівня біобезпеки встановлюються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики в галузі ветеринарної медицини.</p> <p>2. Власники/утримувачі тварин, зазначені у частині першій статті 34 цього Закону, які утримують більше п'яти умовних голів, оператори потужностей (об'єктів), зазначені у частині другій статті 34 цього Закону, зобов'язані забезпечити рівень біобезпеки в господарстві, на потужностях (об'єктах) не нижче прийнятнього. Господарства, потужності (об'єкти), які не мають визначеного відповідно до законодавства рівня біобезпеки, вважаються такими, що мають рівень біобезпеки нижче прийнятнього.</p> <p>3. Оператори потужностей (об'єктів) із визначеним високим рівнем біобезпеки мають право на компартименталізацію тваринних субпопуляцій, що утримуються/розводяться на цих потужностях (об'єктах), у разі, якщо державними органами ветеринарної медицини підтверджено достатність установлених та здійснених заходів біобезпеки для забезпечення функціональної ізоляції відповідної субпопуляції. Достатність установлених та здійснених заходів біобезпеки для забезпечення функціональної ізоляції тваринної субпопуляції визначається за результатами</p>

	<p>комплексної оцінки місцерозташування відповідних потужностей (об'єктів), наявної інфраструктури, плану біобезпеки та стану його виконання, системи простежуваності.</p> <p>4. Компартмент визначається стосовно однієї або декількох хвороб, що підлягають повідомленню, у порядку, передбаченому центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики у галузі ветеринарної медицини. Компартмент може бути визначений щодо однієї потужності (об'єкта) або кількох потужностей (об'єктів), які мають спільну систему управління біобезпекою.</p>
<p>Стаття 37. Обов'язки осіб, які утримують тварин чи беруть участь у їх обігу</p>	<p>Стаття 37. Обов'язки осіб, які утримують тварин чи беруть участь у їх обігу</p>
<p>Юридичні та фізичні особи, діяльність яких пов'язана з утриманням та обігом тварин, зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>2) виконувати законні вимоги державних інспекторів ветеринарної медицини та уповноважених лікарів ветеринарної медицини щодо здійснення протиепізоотичних заходів та/або заходів карантину тварин, включаючи обмеження на переміщення тварин та/або осіб, що мали контакт з хворими тваринами або з тваринами, щодо яких є підозра на захворювання на хворобу, що підлягає повідомленню, та інших ветеринарно-санітарних заходів;</p> <p>...</p> <p>Відсутній.</p> <p>...</p>	<p>Юридичні та фізичні особи, діяльність яких пов'язана з утриманням та обігом тварин, зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>2) виконувати законні вимоги державних інспекторів ветеринарної медицини та уповноважених лікарів ветеринарної медицини щодо забезпечення рівня біобезпеки не нижче прийняттого, здійснення інших протиепізоотичних заходів та/або заходів карантину тварин, включаючи обмеження на переміщення тварин та/або осіб, що мали контакт з хворими тваринами або з тваринами, щодо яких є підозра на захворювання на хворобу, що підлягає повідомленню, та інших ветеринарно-санітарних заходів;</p> <p>...</p> <p>3¹) негайно інформувати державного інспектора ветеринарної медицини, уповноваженого лікаря ветеринарної медицини або посадових осіб державних органів ветеринарної медицини про обставини, які впливають на визначений рівень біобезпеки та/або компартмент;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 43. Підтвердження спалаху особливо небезпечних хвороб,</p>	<p>Стаття 43. Підтвердження спалаху особливо небезпечних хвороб,</p>

занесених до списку МЕБ	занесених до списку МЕБ
<p>...</p> <p>3. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України або відповідні місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії приймають рішення про вжиття одного або декількох заходів, визначених відповідним планом дій за надзвичайних обставин або зводом правил, а у разі їх відсутності приймають рішення про вжиття одного або декількох заходів, зазначених у статті 44 цього Закону, відповідно до характеру особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, та рівня ризику в інфікованій і буферній зонах та зоні спостереження.</p> <p>4. У разі спалаху особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України та місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії розміщують у засобах масової інформації повідомлення, які повинні містити відомості про кордони інфікованої і буферної зон, зони спостереження, та за необхідності - про застосовані в кожній із цих зон ветеринарно-санітарні заходи;</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>3. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України або відповідні місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії приймають рішення про вжиття одного або декількох заходів, визначених відповідним планом дій за надзвичайних обставин або зводом правил, а у разі їх відсутності приймають рішення про вжиття одного або декількох заходів, зазначених у статті 44 цього Закону, відповідно до характеру особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, та рівня ризику в інфікованій і буферній зонах та зоні спостереження, у визначених у межах цих зон компартментах (за наявності), а також з урахуванням рівня безпеки відповідних господарств, потужностей (об'єктів).</p> <p>4. У разі спалаху особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України та місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії розміщують у засобах масової інформації повідомлення, які повинні містити відомості про кордони інфікованої і буферної зон, зони спостереження, визначені в межах цих зон компартменти (за наявності) та за необхідності – про застосовані в кожній із цих зон (компартментах) ветеринарно-санітарні заходи.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 44. Ветеринарно-санітарні заходи, які застосовуються під час карантину тварин</p>	<p>Стаття 44. Ветеринарно-санітарні заходи, які застосовуються під час карантину тварин</p>
<p>1. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України, відповідні місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування відповідно до характеру хвороби, що підлягає повідомленню, про спалах якої було оголошено, та рівня ризику в інфікованій, буферній зонах, а якщо необхідно - у зоні</p>	<p>1. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України, відповідні місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування відповідно до характеру хвороби, що підлягає повідомленню, про спалах якої було оголошено, та рівня ризику в інфікованій, буферній зонах, а якщо необхідно - у зоні</p>

<p>спостереження може прийняти рішення про вжиття заходів, що вважаються доцільними для локалізації, контролю та ліквідації хвороби, що підлягає повідомленню:</p> <p>...</p> <p>Відсутній.</p> <p>...</p> <p>Відсутній.</p> <p>...</p> <p>2. На період дії запровадженого карантину тварин застосовуються всі або окремі заходи, зазначені в частині першій цієї статті.</p> <p>...</p>	<p>спостереження, у визначених у межах цих зон компартментах (за наявності), а також з урахуванням рівня безпеки відповідних господарств, потужностей (об'єктів) може прийняти рішення про вжиття заходів, що вважаються доцільними для локалізації, контролю та ліквідації хвороби, що підлягає повідомленню:</p> <p>...</p> <p>5¹) застосування заходів регулювання чисельності тварин у дикій фауні;</p> <p>...</p> <p>10¹) встановлення заборони на розведення та утримання тварин у господарствах, на потужностях (об'єктах), які мають рівень біобезпеки нижче прийнятного та розташовані під час карантину в інфікованій, буферній зоні або зоні спостереження, до виконання власниками/утримувачами тварин, операторами потужностей (об'єктів) вимог щодо забезпечення прийнятного рівня біобезпеки;</p> <p>...</p> <p>2. На період дії запровадженого карантину тварин застосовуються всі або окремі заходи, зазначені в частині першій цієї статті. Дія заходів, визначених пунктом 10¹ частини першої цієї статті, запроваджених у період дії карантину, продовжується до виконання (настання) встановлених зазначеним пунктом умов.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 45. Особливі розпорядження під час карантину</p> <p>...</p> <p>3. У разі виникнення на території України епізоотії особливо небезпечних хвороб тварин, що загрожує перерости в панзоотію чи спричиняє значні економічні втрати, Кабінет Міністрів України за пропозицією центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики, узгодженою з центральними органами виконавчої влади з питань фінансів та економіки, приймає рішення щодо виділення коштів з резервного фонду державного бюджету на організацію і</p>	<p>Стаття 45. Особливі розпорядження під час карантину</p> <p>...</p> <p>3. У разі виникнення на території України епізоотії особливо небезпечних хвороб тварин, що загрожує перерости в панзоотію чи спричиняє значні економічні втрати, Кабінет Міністрів України за пропозицією центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики, узгодженою з центральними органами виконавчої влади з питань фінансів та економіки, приймає рішення щодо виділення необхідних додаткових коштів з резервного фонду державного</p>

<p>проведення заходів, спрямованих на її локалізацію та ліквідацію.</p> <p>...</p>	<p>бюджету на організацію і проведення заходів, спрямованих на її локалізацію та ліквідацію.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 49.Гарантії прав юридичних та фізичних осіб в умовах дії карантину (карантинних обмежень) тварин</p>	<p>Стаття 49.Гарантії прав юридичних та фізичних осіб в умовах дії карантину (карантинних обмежень) тварин</p>
<p>1. Майнова шкода (збитки), завдана особам внаслідок запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин або у зв'язку з проведенням процедур і робіт щодо ліквідації та профілактики карантинних хвороб, відшкодовується за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку і розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Особи, яких було залучено для виконання робіт та надання послуг у процесі здійснення карантинних заходів, та особи, майно яких використовувалося для запобігання поширенню або для ліквідації хвороби тварин, у зв'язку з якою було запроваджено карантин (карантинні обмеження), мають право на оплату виконаних робіт та наданих послуг у порядку і в розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України. Шкода, завдана життю та здоров'ю фізичної особи, яку було залучено до виконання робіт чи надання послуг, у процесі здійснення карантинних заходів та у зв'язку з виконанням робіт (наданням послуг), підлягає компенсації в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>....</p>	<p><i>1. У разі вилучення тварин унаслідок застосування при запровадженні карантину (карантинних обмежень) заходів стемпінг-ауту фізичні та юридичні особи, які є власниками/утримувачами цих тварин, мають право на отримання компенсації вартості вилучених тварин.</i></p> <p><i>2. Компенсація вартості тварин, вилучених унаслідок застосування при запровадженні карантину (карантинних обмежень) заходів стемпінг-ауту, сплачується фізичним особам у розмірі 100 відсотків вартості таких тварин, а юридичним особам, фізичним особам – підприємцям – у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України залежно від визначеного рівня біобезпеки. Компенсація здійснюється за рахунок коштів державного або місцевого бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</i></p> <p>Інший варіант надання компенсації – див. зміни до Закону України «Про державну підтримку ...»</p> <p><i>3. Інша майнова шкода (збитки), завдана особам внаслідок запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин або у зв'язку з проведенням процедур і робіт щодо ліквідації та профілактики карантинних хвороб, відшкодовується за рахунок коштів Державного бюджету України або місцевих бюджетів в порядку і розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.</i></p> <p><i>4. Особи, яких було залучено для виконання робіт та надання послуг у процесі здійснення карантинних заходів, та особи, майно яких використовувалося для запобігання поширенню або для ліквідації хвороби тварин, у зв'язку з якою було запроваджено карантин (карантинні обмеження), мають право на оплату</i></p>

	<p><i>виконаних робіт та наданих послуг у порядку і в розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України. Шкода, завдана життю та здоров'ю фізичної особи, яку було залучено до виконання робіт чи надання послуг, у процесі здійснення карантинних заходів та у зв'язку з виконанням робіт (наданням послуг), підлягає компенсації в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</i></p> <p><i>5. Видатки, пов'язані із забезпеченням установлених цією статтею гарантій, передбачаються у Державному бюджеті України окремим рядком.</i></p>
<p>Закон України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин»</p>	
<p>Стаття 4. Об'єкти ідентифікації та реєстрації тварин. Індивідуальний та груповий ідентифікаційний номер</p>	<p>Стаття 4. Об'єкти ідентифікації та реєстрації тварин. Індивідуальний та груповий ідентифікаційний номер</p>
<p>Об'єктом ідентифікації та реєстрації є сільськогосподарські тварини - велика рогата худоба, коні, свині, вівці, кози.</p> <p>Індивідуальний ідентифікаційний номер є унікальним у межах одного виду тварин. Великій рогатій худобі, вівцям, козам та коням присвоюється виключно індивідуальний номер. Груповий ідентифікаційний номер може присвоюватися групі тварин у межах одного господарства і є унікальним для господарства у межах України.</p>	<p>Об'єктом ідентифікації та реєстрації є сільськогосподарські тварини - велика рогата худоба, коні, свині, вівці, кози.</p> <p>Індивідуальний ідентифікаційний номер є унікальним у межах одного виду тварин. Великій рогатій худобі, вівцям, козам, коням, свиням присвоюється індивідуальний номер. Груповий ідентифікаційний номер може присвоюватися групі товарних свиней у межах одного господарства юридичної особи і є унікальним для господарства у межах України.</p>
<p>Стаття 9. Органи нагляду і контролю за діяльністю у сфері ідентифікації та реєстрації тварин</p>	<p>Стаття 9. Органи нагляду і контролю за діяльністю у сфері ідентифікації та реєстрації тварин</p>
<p>Державний нагляд і контроль за дотриманням вимог щодо ідентифікації тварин здійснюються у межах повноважень центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>Державний нагляд і контроль за дотриманням вимог щодо</p>	<p>Державний нагляд і контроль за дотриманням вимог щодо ідентифікації тварин здійснюються у межах повноважень центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, органами внутрішніх справ (Національна поліція).</p> <p>Державний нагляд і контроль за дотриманням вимог щодо реєстрації тварин здійснюються центральним органом виконавчої влади, що</p>

ідентифікації та реєстрації тварин здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини.	реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини.
Закон України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою»	
Стаття 26. Порядок надання фінансової підтримки	Стаття 26. Порядок надання фінансової підтримки
<p>1. Порядок та умови надання державної підтримки шляхом здешевлення страхових платежів (премій) затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну аграрну політику.</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну аграрну політику, має право:</p> <p>вносити пропозиції Кабінету Міністрів України щодо переліку ризиків, об'єктів страхування та частини страхових платежів (страхових премій), яка субсидується з державного бюджету;</p> <p>...</p>	<p>1. Порядок та умови надання державної підтримки шляхом здешевлення страхових платежів (премій) затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну аграрну політику.</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну аграрну політику, має право:</p> <p>вносити пропозиції Кабінету Міністрів України щодо переліку ризиків, об'єктів страхування та частини страхових платежів (страхових премій), яка субсидується з державного бюджету, у тому числі для продукції тваринництва з урахуванням рівня біобезпеки відповідного господарства, потужності (об'єкта);</p> <p>...</p>
Закон України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів»	
Стаття 22. Вимоги до операторів ринку стосовно забезпечення простежуваності	Стаття 22. Вимоги до операторів ринку стосовно забезпечення простежуваності
	5. Правила щодо забезпечення простежуваності затверджуються центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпечності харчових продуктів.
	6. З метою забезпечення простежуваності оператор харчових продуктів та інших об'єктів санітарних заходів надає на партію харчових продуктів документ про виробництво харчового продукту, в якому зазначається:
	назва та адреса потужності з виробництва та/або зберігання; назва харчового продукту, харчової добавки, ароматизатора,

	<p>допоміжного матеріалу для переробки та іншу інформацію, необхідну для простежуваності продукту; номер та об'єм (вага) партії виробництва; строк придатності або дата "вжити до" харчових продуктів; посилання на санітарні заходи, за наявності – технічні умови, технічні регламенти (в частині маркування) або стандарти; умови зберігання, транспортування та інші умови обігу; дата видачі, ім'я, прізвище, підпис оператора ринку або уповноваженої особи, яка видала документ; для харчових продуктів, вироблених в Україні, реєстраційний номер експлуатаційного дозволу або номер державної реєстрації потужностей.</p>
<p>Стаття 34. Забій тварин</p> <p>...</p> <p>2. Забороняється здійснювати забій свійських копитних тварин, диких ссавців, вирощених на фермі, відмінних від зайцеподібних, а також забій свійської птиці та кролів не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл. Ця норма не стосується забою зазначених тварин в обсягах, що не перевищують трьох голів свійських парнокопитних тварин та інших копитних тварин на рік та/або п'яти голів свійської птиці, кролів на день.</p> <p>Із 1 січня 2025 року продукти, отримані в результаті забою не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл, можуть використовуватися виключно для власного споживання або реалізації на агропромисловому ринку кінцевому споживачу в межах 50 кілометрів від місця забою або в області, в якій він здійснений.</p>	<p>Стаття 34. Забій тварин</p> <p>...</p> <p>2. Забороняється здійснювати забій свійських копитних тварин, диких ссавців, вирощених на фермі, відмінних від зайцеподібних, а також забій свійської птиці та кролів не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл. Ця норма не стосується забою зазначених тварин фізичними особами в обсягах, що не перевищують трьох голів свійських парнокопитних тварин та інших копитних тварин на рік та/або п'яти голів свійської птиці, кролів на день.</p> <p>Із 1 січня 2018 року продукти, отримані в результаті забою не на бойні, що має експлуатаційний дозвіл, можуть використовуватися виключно для власного споживання або реалізації на агропромисловому ринку кінцевому споживачу в адміністративних межах району, в якому він здійснений.</p>
<p>Стаття 64. Відповідальність операторів ринку за порушення законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів</p> <p>1. Оператори ринку в разі порушення вимог законодавства про</p>	<p>Стаття 64. Відповідальність операторів ринку за порушення законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів</p> <p>1. Оператори ринку в разі порушення вимог законодавства про</p>

<p>безпе́чність та окре́мі показники я́кості харчових продуктів несуть відповідальність в межах діяльності, яку вони здійснюють, за:</p> <p>...</p>	<p>безпе́чність та окре́мі показники я́кості харчових продуктів несуть відповідальність в межах діяльності, яку вони здійснюють, за:</p> <p>...</p> <p>16) порушення вимог щодо забою тварин, реалізація харчових продуктів, отриманих у результаті такого забою, -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб – у розмірі від п'яти до восьми мінімальних заробітних плат із відкликанням та/або вилученням з обігу таких харчових продуктів,</p> <p>на фізичних осіб – підприємців – у розмірі від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат із відкликанням та/або вилученням з обігу таких харчових продуктів.</p>
---	---

Міністр аграрної політики
та продовольства України

" ____ " _____ 2017 р.

Т. Кутовий

Проект

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо підвищення заходів із біологічної безпеки та збереження
тваринництва в Україні

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 107 викласти в такій редакції:

«Стаття 107. Порушення правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог

Порушення правил щодо забезпечення прийнятного рівня біобезпеки, карантину тварин, інших ветеринарно-санітарних вимог, передбачених Законом України "Про ветеринарну медицину", іншими актами законодавства, а також невиконання рішень Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України та місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій, рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з епізоотіями, наказів, розпоряджень, приписів про обов'язкові до виконання ветеринарно-санітарні заходи, виданих державними інспекторами ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, –

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятнадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на фізичних осіб – підприємців, посадових осіб юридичної особи – суб'єкта господарювання, інших посадових осіб – у розмірі від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».